



۲۰۱۳/۰۷/۲۳

دوکتور محمد اکبر یوسفی

حزب سوسیال دیموکرات آلمان یکصد و پنجاه ساله شد! (قسمت چهارم)

یک نقطه نظر در تاریخ «حزب سوسیال دیموکرات آلمان» («اس. پی. دی.»)، را درین گزارش مطبوعاتی از جریان محفل، گزارشگر «رشته سرخ» می داند که در تمام محفل کشیده شده است. آن خط «سرخ» عبارت است از «تقدیر مقاومت سوسیال دیموکراسی» علیه «ناسیونال سوسیالیست ها» (سوسیالیست های ملی). در هیچ یک از بیانات اشاره بر بیانیه با شهامت و جسورانه «اوتو ویلز» (Otto Wels) علیه قانون «هیتر» تحت عنوان: «تفویض صلاحیت و اختیارات» (Ermächtigungsgesetz)، با جمله مشهور: «آزادی و زندگی را از ما می توانند بگیرند، اما عزت را نه»

بیانیه «اوتو ویلز» (تصویر در قسمت سوم) راه ابدی را در صفحات «تاریخ» در پیش گرفت. در بین بیانیه گفته شده است: «ما سوسیال دیموکرات های آلمان، درین ساعت تاریخی با شکوه و جلال، خود ما را به اساسات و اصول انسانیت و عدالت، آزادی و سوسیالیسم، معترف می دانیم. ...»



فقط چند هفته بعد از بیانیه «ویلز»، «حزب سوسیال دیموکرات آلمان» («اس. پی. دی.») در ماه جون ۱۹۳۳م، ممنوع اعلان گردید. تعداد کثیری از اعضای آن در «خفا» و یا در تبعیدگاه ها، به مبارزات خود علیه رژیم «نازی» ها، ادامه داده اند. قطاری از سیاستمداران، رهبری «اس. پی. دی.»، در زمان «حاکمیت نازی ها» به «اردوگاه های زندانیان سیاسی و یهودیان»، در زمان «هیتر» انداخته شدند.

«کورت شومخر» (Kurt Schumacher) (عکس از سمت چپ اول)، از جمله سیاستمداران (SPD)، شمرده شده است، که مدت زیادی از حاکمیت رژیم «نازی» ها را در همچو «اردوگاه» های یاد شده «هیتر» بسر برده، پس از ختم «جنگ»، در پروسه «اعمار مجدد» نقش اساسی داشته است. او در مقام «صدر حزب سوسیال دیموکرات آلمان» بعد از جنگ، ایفای وظیفه نموده است.

در قسمت غرب آلمان «کورت شومخر» که از جمله مخالفین قانون «تفویض صلاحیت به دولت»، طرح شده از جانب «نازی های» «هیتر» محسوب می گردد، پس از ده سال زندان، در لحظات اول بعد از سقوط «نازی» ها و ختم «جنگ دوم» جهانی، حاضر نشد، تا با «کمونیست ها»، «حزب طبقاتی» تشکیل دهد. موصوف که در اعمار مجدد نقش اساسی و رهبری کننده داشته است، چنین استدلال نموده است، که «چنین» حزب یک «حزب طبقاتی آلمانی» نه، بلکه یک حزب «دولتی» بیگانه خواهد بود.



الی سال ۱۹۵۲م، رهبر «اپوزیسیون» و نطق قوی علیه «صدراعظم» یا «کنسلر» اتحادی آلمان، «کونراد ادناور» (Konrad Adenauer)، اولین «کنسلر» بعد از جنگ و رهبر، «حزب دیموکرات مسیحی آلمان» (CDU)، شناخته شده است.

قابل تذکر است که در ختم جنگ «دوم»، سرزمین «رایش آلمان» نخست به «چهار زون» یا ساحات «اشغالی»، بعداً با «زون غربی» و «زون شرقی» تقسیم گردید. در «ساحه»

د پانوی شمیره: له ۱ تر ۴

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دلیکنی دلیکنی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

تحت «اشغال شوروی»، «حزب سوسیال دیموکرات آلمان» تحت «رهبری» «اوتو گروته ووهل» (Otto Grotewohl) (سمت راست) «اس. پی. دی.» و «ویلهلم پیک» (Wilhelm Pieck) (سمت راست) دوباره تأسیس یافت. در سال ۱۹۴۶م، در تحت فشار «اداره نظامی شوروی» از اتحاد «جبری» «اس. پی. دی.» و «حزب کمونیست آلمان» «کا. پی. دی.»، «حزب سوسیالیست متحد آلمان» («اس. ای. دی.»)، تأسیس گردید. این حزب سیستم یک «حزبی»، «جمهوری دموکراتیک آلمان» یا «دی. دی. ار»، را اداره می نمود. «اوتو گروته ووهل» در برلین، بتاريخ ۲۱ اپریل ۱۹۴۶م، دست خود را فقط بعنوان «سمبول»، بسوی «ویلهلم پیک» پیش برده است.



در «جمهوری اتحادی آلمان»، «ایریش اولنهاور» (Erich Ollenhauer)، بعد از مرگ «کورت شو مخر»، در سال ۱۹۵۲م، مقام «صدر حزب» را اشغال نمود، بدترتیب بین سالهای ۱۹۵۲م تا ۱۹۶۳م، در رأس «حزب سوسیال دیموکرات آلمان» («اس. پی. دی.») قرار داشت. بعد از ناکامی او در انتخابات ۱۹۵۷م، «اولنهاور»، استعفاى خود را پیشکش نمود. او در مقامش باقی ماند، اما از نفوذ او در «دستگاه» حزب سوسیال دیموکرات آلمان» («اس. پی. دی.») کاسته شد.

با توجه با متون مختصر فوق، دیده می شود که «جنبش کارگری» در آلمان، در مقایسه با کشور های اروپائی دیگر، مسیر انکشاف خاصی را پیموده، مراحل آغاز تا جنگ «اول جهانی» که از سرزمین آنها، آغاز یافته است، حزب «سوسیال دیموکرات» و یا بهتر بگوئیم، که افکار «سوسیال دیموکراسی» در مشی عملی این جامعه «سرمايداری» در جهت تهداب گذاری نظام حقوقی - سیاسی، مبتنی بر اصول دیموکراسی نقش مهم و اساسی داشته است. ازین جنبش، احزاب متعدد و اتحادیه های «صنفي»، چون «سندیکا های کارگری یا اتحادیه های کارگری و غیره از افکار و تجارب رهبری «حزب سوسیال دیموکرات آلمان»، استفاده اعظمی نموده اند. این حزب از همان آغاز در بین جامعه ریشه های ارتباط گسست ناپذیر داشته است.

تغییر خیلی بزرگ و عمیق در مشی سیاسی این حزب در کنگره حزب، در سال ۱۹۵۹م، که در «باد گودیسبرگ»



این حزب را از یک حزب سوسیالیست کارگر به

(Bad Godesberg) تدویر یافت، صورت پذیرفته است. این پروگرام اساسی را بنام «پروگرام «گودیسبرگ»» یاد نموده اند. این پروگرام را یک فرسخ راه طولانی و دشوار انکشاف در مسیر تبدیل این حزب، به «حزب سوسیال دیموکرات آلمان» - «موردن» شناخته اند. زیرا شرایطی را فراهم نموده اند، تا در پهلوی «کارگران»، قشر های دیگر انتخاب کننده جذب گردند. صاحب نظران و محققان، این پروگرام را که تا سال ۱۹۸۹م، بعنوان اساس سیاست «حزب سوسیال دیموکرات آلمان» بوده است، «بمثابه تغییرى می شمارند که حزب مردم» («فولکس») مبدل ساخته است.



سوسیال دیموکرات ها، مشی «دفاع» از وطن و در نهایت، دفاع از نظام اتحادی و عضویت در «ناتو» (سازمان اتلانتیک شمالی) را در پیش گرفت. از «مارکیت اقتصادی «سوسیال»» و مالکیت خصوصی حمایت نمودند. بر اساس فیصله های «گودیسبرگ»، «ویلی براندت» (Willy Brandt) در عکس (سمت چپ) قطار اول با «کیسینجر» (دیموکرات مسیحی آلمان)، بحیث «کاندید» برای حکومت آینده، در آلمان (غرب) پیش کشیده شد. در مذاکرات با

د پانو شمیره: له ۲ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلېکنې د لېکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

«کورت – گیورگ کیسینجر» (Kurt-Georg Kiesinger) (سمت راست) در سال ۱۹۶۶م، بر اشتراک سوسیال دیموکرات ها در حکومت بعد از جنگ دوم جهانی، موافقت نمود.



این اولین اشتراک سوسیال دیموکرات، در «ائتلاف بزرگ»، از جانب «حزب دیموکرات مسیحی» («سی. دی. یو»، «کورت – گیورگ کیسینجر» بحیث صدر اعظم و «ویلی براندت»، بحیث معاون «کنسلر» و وزیر خارجه، تعیین گردیدند.

بعدها انتخابات پارلمانی ۱۹۶۹م، «حزب سوسیال دیموکرات» («اس. پی. دی.» و «حزب دیموکرات آزاد» («اف. دی. پی.») حکومت «ائتلافی» تشکیل نمودند. «گوستاف هایمن» (Gustav Heinemann)، بمقام رئیس جمهوری سوگند یاد نمود. (در عکس دست چپ).

(پادداشت: «گوستاف والتر هایمن» متولد: ۲۳ جولای ۱۸۹۹م، متوفی: ۷ جولای ۱۹۷۶م. از سال ۱۹۴۶م تا ۱۹۴۹م، رئیس «بلدیة شهر «ایسن» (Essen)، از ۱۹۴۹م تا ۱۹۵۰م وزیر داخله اتحادی آلمان (غرب)، به نسبت تصمیم «کونراد ادنauer» (Konrad Adenauer)، در امر دوباره تسلیح «جمهوری اتحادی آلمان»، در سال ۱۹۵۰م استعفاء نمود. در سال ۱۹۵۲م حزب دیموکرات مسیحی را ترک گفت و «حزب سرتاسری مردم» (Gesamtdeutsche Volkspartei) (GVP) را تأسیس نمود. در سال ۱۹۵۷م، عضویت حزب سوسیال دیموکرات آلمان را تصاحب شد. از سال ۱۹۶۶م الی ۱۹۶۹م عضویت کابینه، «کیسینجر» را (در ائتلاف بزرگ)، بحیث وزیر عدلیه بعهدہ داشت، متعاقباً از سال ۱۹۶۹م تا سال ۱۹۷۴م مقام ریاست جمهوری را عهده دار بوده است.



«ایگون بار» (Egon Bahr) بحیث «سکرتر دولت» بتاريخ ۳ جون ۱۹۷۲م، در دفتر «کنسلر، ویلی براندت»، مقرر گردید. (در عکس: در سمت دست چپ «ویلی براندت»). تا بحال حیات است و از جمله شخصیت های مهم، تحلیلگر مسائل ستراتیژیک و پالیسی های «سیاسی» شهرت دارد. در رابطه با مناسبات «شرق و غرب»، تحت رهبری «ویلی براندت»، در مشی سیاسی کشور اصولی را «فورمولبندی» نموده است، که بعداً بمتابه یک اصل در «سیاست خارجی» آلمان (غرب) شامل گردید. اصول مورد نظرچنین افاده شده است: «تغییر و تحول از طریق تقرب» ("Wandel durch Annäherung"). درین مرحله توسط

او یک مشی جدید در سیاست آلمان در ساحة مناسبات با شرق که در عین حال بعنوان «تشنج زدائی»، یاد می نموده اند، به پیش برده می شد. «ایگون بار» تحت عنوان فوق که صورت نوشته آن، بزبان «جرمنی» یا «دویچ» گفته شده است، سنگ تهادب سیاست موازنه و تعادل را بخاطر تفاهم با اتحاد شوروی و دولت های اروپای شرقی بخصوص با «جمهوری دیموکراتیک آلمان»، گذاشته است.



قریب یکسال بعد از پیروزی «حزب سیال دیموکرات آلمان» در سال ۱۹۶۹م، درست بتاریخ «دسمبر» ۱۹۷۰م، «ویلی براندت» در جریان سفر رسمی، به «پولند»، در برابر منار یادگار، بخاطر قیام قهرمانانه در اپریل ۱۹۴۳م، در «محل کوچک سکونت یهودی ها» در وارسا، نا گهان در حالیکه «کامره های» تلویزیونی روشن بوده اند، و به رسم طلب «عفو» بزانو می نشیند.

د پانو شمیره: له ۳ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزې ښې پازوالې د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په ځیر و لولئ

جرم و جنایت از جانب «نازی‌های» پیرو «هیتلر» صورت گرفته بود، خود در آن زمان تحت تعقیب سیاسی و در تبعید بسر می برد. تصویر وقت بقول صاحب نظر، تاریخی را می نویسد. البته از جانب «ناسیونالیست ها» و بقایای «نازی» مورد اعتراض قرار گرفته است.

حتی در محافل حکومت «ائتلافی» باعث بروز مناقشات درین مورد وهم در باره مشی سیاسی با «شرق» گردیده است. اما با این «حرکت» راه «مذاکره» و ایجاد فضای «اعتماد» فراهم آمد، آغاز پروسه دوباره وحدت آلمان و «اروپا» را ثبت تاریخ نمود. بی ربط نبوده است که این شخصیت، رهبر وقت «حزب سوسیال دیموکرات آلمان»، برنده «جایزه صلح نوبل» شناخته شده است. در عرصه بین المللی را سیاست «ویلی براندت» تقدیر بعمل آمد. در سال ۱۹۷۱م، این سیاستمدار «اس. پی. دی»، «جایزه صلح» را حاصل نمود.



طرح سیاست «ویلی براندت» با «شرق» مباحثات شدیدی را براه انداخت. «اپوزیسیون» بر آن، مهر اعتراضی «فروش کشور» را می کوبیدند. (قریب بیست سال بعد، در نتیجه آن سیاست، از حاصل آن، تاج «پیروزی» و «تحقق» وحدت دوباره آلمان، برسر رهبر «اپوزیسیون» وقت گذاشته شد. بسیاری اعضای پارلمان، حامیان و شامل حکومت «ائتلافی»، «ائتلاف» را ترک گفته اند. برای رهبر «حزب دیموکرات مسیحی» («اپوزیسیون»)، «راینر بارخل» (Rainer Barzel)، فرصت مناسب رسیده بود تا، درخواست عدم اعتماد را مطرح سازد.



«ویلی براندت»، در پارلمان کشور، با موضوع درخواست «عدم اعتماد» از جانب اپوزیسیون روبرو گردید. ازین طریق خواستند، تا حکومت «ویلی براندت» را سقوط دهند.

توده های وسیع مردم، بالمقابل از طریق این مظاهره ، در سال ۱۹۷۲م، خواهان حفظ «ویلی براندت» بحیث «کنسلر» یا «صدر اعظم» آلمان شده اند.



رای گیری، بتاريخ ۲۷ اپریل ۱۹۷۲م، بر اساس درخواست، رهبری «اپوزیسیون»، «سی.دی.یو»، صورت گرفت، مخالفین «ویلی براندت»، با کمبود ۲ رأی، نتوانستند، به هدف سقوط «ویلی براندت» دست یابند. درین گزارش تذکر رفته است، که «وزارت امنیت دولتی» با پرداخت «رشوه» به دو عضو مجلس نمایندگان، زمینه را فراهم ساخت، تا «حزب سوسیال دیموکرات آلمان» («اس. پی. دی.»)، بقدرت باقی بماند.

«راینر بارخل» به «کنسلر اتحادی»، «ویلی براندت» که از «اعتماد اعضای مجلس نمایندگان» برخوردار گردیده بود، این موفقیت را تبریک گفت.

در سالهای پر حادثه وحالات درهم و برهم، «هربرت وینهر» (Herbert Wehner)(عکس: ۱۹۷۶م)، زمان حکومت ائتلافی «سوسیال - لیبرال»، نقش مرکزی ایفاء نموده است. بیش از ۱۳ سال، (۱۹۶۹م - ۱۹۸۳م)، بحیث صدر «فراکسیون» پارلمانی حزب ، طولانی تر از ماقبل و مابعد های او، بوده است. هنر سخنرانی های او تا امروز «افسانوی» است.

ادامه دارد ...

د پانوی شمیره: له ۴ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خیر و لولئ